

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Fames quantæ rei occasio ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nem Dei esurientem, vtilis morbus, qui ad tales medicum dicit.
Nam & fames veluti morbus, & cibus est instar medicinae. Immò
cūm sit famē ex inedia contracta perniciēt, inquit S. Augustinus,
atq; ita sit in eis, qui eam patiuntur, ut aliquis morbi; ut esse desinat,
sit plerumq; per medicamentum: sic & famē sanatur quodammodo
per alimentum.

S. Augustin.
in Pſal. 104.
VI.
Ioan. Curo-
pal & ex eo
Baron. tom
10. Annal
ad Annum
Domini. 845.
32.

Qualis fuit illa, de qua Ioan. Curopalata hæc refert. Anno
Christi 845. cūm intellexisset Bogaris Bulgarorum Princeps,
mulierem, tenero adhuc filio, & ad sceptrum nondum maturo,
Romanis imperare, audacia elatus nuntios ad reginam misit,
per quos, se foedera soluturum, atque Romanorum fines inua-
rum, superbè minitabatur. Sperabat nimirum insolens animus,
apud feminam terrores, pro armis, futuros. Sed Reginam nihil
humile aut effeminatum cogitans: *Et me, inquietat, paratam in-
sensies, ad resistendum in acie, Deiq; nutu superiorem.* Si autem (quod
abſit) vīctor ipſe fuerit: *hoc quoq; paſto mea erit vīctoria: Viceris e-
nim non virum, sed mulierem.* Hæc verba tam animosa, quauis
amentata hasta fuerunt potentiora. Nam ijs in ruborem datus
Princeps ac deterritus quieuit pristinaque foedera renouauit.
Quare vltro citroque legati, inter Reginam & Principem liberri-
mè commearunt. Caulla erat, quia ad Reginam quidem legatos
misit Theodorus Cuphara cognomento, vir administrandæ Reip.
vtilis, qui ea tempestate, in Bulgaria captus detinebatur; Ad
Principem autem legati mittebantur à fratre eius, quæ in excu-
ſione quadam capta, in regia commorabatur. Hæc iam pridem
in suam salutem captiua abducta, Christianorumque religione
initiata, & litteras edocta, non desistebat fratri identidem my-
steria Christiana commendare, fideique semina in cor eius inij-
cere. Is tametsi iam etiam antea à Cuphara ſæpius eadem au-
diſſet, ſaxeo tamen pectore diuina verba radices agere non si-
nebat. Quin neque tum manus dabat, quando, inita permute-
tione, & muliere fratri reddita, ac Cuphara Reginæ restituto,
affiduè aures illius iisdem admonitionibus pulsabantur. Tanti
refert, animos recentes, vel vanitate, vel veritate imbūtos esse,
& præoccupatos. Cultui Deorum, cui affueuerat à teneris vn-
guiculis, vſq; ad extreum spiritum inhærendum pertinacissimè
exiſti-

existimabat, etiam si contraria rationi magis consonantia indicaret. Sed voluit ultimam manum addere, diu frustra admonitus Deus. Ut falconem, aut asturconem, censuit domandum: aut, quemadmodum belli dicta obsessam urbem, adegit ad deditioinem, fame scilicet, qua totam illius regionem grauissime afflixit. Ei enim cum remedium ausquam reperiret, estimare secum coepit, qua de causa, tam grauem & altam plagam diuinae aequitas sibi populoque suo fecisset. Ictus sapuit; agnouit enim, hanc esse dignam pertinacia suam mercedem. Contempta igitur impia idolorum vanitate, & ipse Deum Christianorum in vota vocavit, omnibusque sibi subjectis populis mandauit, ut ab eodem hominum nutritore auxilium implorarent. Audijt hæc vota Deus, & famem depulit proscriptisque. Hoc tam luculentio beneficio tota natio ad nostram religionem perducta est, & Princeps ipse, sacri baptismi aquis expiatus, ad Imperatoris Romanorum nomen venerandum, Michaël voluit appellari. Numquid huic Principi, & populis istis profuit esurisse? Ionathæ, ob inediam, oculi caliguerunt; his fame oculi diuina luce fuerunt illustrati. Et quidem alij spem, alij temperantiam, alij aliam virtutem, omnes fidem famendo adepti sunt. Famem diuturnam, ait S. Augustinus, in usus S. Augustini, suos boni fideles pie tolerando verterunt. Quos enim fames necauit, lib. i. de ciuit. malis vita huimus, sicut corporis morbus, eripuit. Quos autem non necauit, docuit parcus vinere, docuit productius jejunare. Ostendit id Diodorus Siculus, vel in profano rege Ægyptiorum Gnefacto, Diodor. Sicul. qui cum in Arabiam ingentem exercitum duxisset, & in desertis lib. 2. cap. 1. de antiq. vrb. ac asperis locis, deficiente comeatu, ut stomachum latrantem Platin. lib. 2. placaret, vilem cibum sumere cogeretur, fassus est, nullum ci. de optimis bum magis jucundum umquam fuisse, & adeò quidem, ciu. ut omnem luxum damnarit; atque huius frugalitatis tabulam Thebis in templo Iouis ponit voluerit.

H

CAPVT